59e jaargang. — N° 60

Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden

Zaterdag, 27 juli 1912.

Men schrijft in te Tongeren bij H. Collée, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Twee maal per week, 4 fr. per jaar.
Een maal » 3 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

In het Paard.

Het is Zondag. Veel volk komt er uit de kerk waar de hoogmis juist geëindigd is. De amid, de timmerman en een op boeren trekken in « Het paard » nemen om den Zondagschen druppel te drinken.

Aanstonds was 't er een gepraat en een lach dat hooren en zien verging.

— « Voor mij een pintje » baas.

— « Voor mij een druppeltje » Fons ; de baas wist niet wien hij het eerste zou bedienen.

— « Wel, wel, begon boerke Luppens, klein, dik ineengedrongen ventje — aan zijnen bolligen rooden neus kon men alras bemerken dat hij ook geen lid van den « maatjesbond » was — « dat is nog al kras, wat dat er nu weer ge-beurd is. « Weet gij het al mannen ? »

En seffens schoven de andere boeren eene stoelen dichter bij de tafel van « Luppeke » zooals men hem noemde, en hatten met nieuwsgierigheid wat het ge zoo al zou weten te zeggen, want « Luppeke » kon nog al schoon vertellen en wist soms nog al veel aan zijne dorpsgenoten wijs te maken.

— « Ja, ja, dat kan nog al tellen » zegde hij.

— « Wat is er dan toch gebeurd ? » vragen ze allen te gelijk.

— « Wel, verklaarde eindelijk « Luppeke » de bliksem is op eene kerk van de Sint gevallen en heeft den toren omtrent ten gansch afgeslagen. »

— « Zoo, zoo. » riepen de anderen te zien, en seffens was het nieuws in de berg rondgestrooid.

Maar ons Loerke wilde zog meer zeggen. — « Ik vind het toch nog al kras » zegde hij, « dat God den bliksem op zijnen huis laat vallen ; als ik God ware zijn, ik zou toch wel wachten van den bliksem op mijn eigen woning te zenden » voegde hij er lachend bij. Al de anderen stonden zwijgend na te peinzen, maar de lange leelijke koetsier van 't Hel die ook geluisterd had, deelde in gedacht van Luppeke en voegde er bij :

« Ge ziet wel dat die God die er zou zijn en waarvan de pastoors en paters zooveel weten te vertellen, dat dit niet is. Dat zijn allemaal prullen ! Hoe God die alles gemaakt heeft, dus ook bliksem en die zoo machtig is, gelijk de pastoor zegt, zoo iets toelaten, en bliksem zijn eigen huis laten vernielen. Dat is goed voor onnozel volk zoo ge gelooven. »

Met dit gezegde sprong er eene struische met zwarten baard en zwarten knechtl. Hij kon niet laten voorbijgaan die kerel daar spottend vertelde.

« Wat zegt ge ? » riep de smid den er toe, en alle oogen waren op hem gericht. « wat, omdat de bliksem daar de kerk gevallen is, besluit gij daarom er geen God bestaat ! Zoudt ge dieper willen dat de bliksem op uw huis was gevallen ? De kerk is zijn huis, vrij er mee te doen wat hij wil. Is de bliksem op uwe woning ware zoudt ge niet zulke dommigheden uitkramen. »

« Bravo » riepen 20 stemmen te gelijk, « dat is goed gesproken » en keurden de zegswijze van den smid opperbest, en vonden dat hij gelijk had.

Door dien bijval aangewakkerd vervolgde hij : — En nu beste koetsierke, gelooft gij aan mirakels ? »

— « Aan mirakels ! hoe langer, hoe schooner. Wat truut allemaal. Ik beklaag die onnozelaards die daar in gelooven. Ik niet », antwoordde spottend de koetsier.

— « Weet gij wat een mirakel is ? » vroeg de smid.

— « Ja zeker, een mirakel dat is bijvoorbeeld...

— « Ziehier » viel de smid in, « een mirakel dat is een ding, een buitengewoon ding dat boven de krachten van de natuur is en dus God alleen maar kan doen. Hewel dan, vervolgde de smid, ge gelooft niet aan mirakels en ge zoudt willen dat God den gewonen loop der natuurwetten zonder gegronde reden veranderde en alzoo een mirakel zou doen ! »

— « Hoe dat ? » vroeg de koetsier napeinzende.

— « Ziehier ; aan de natuurwetten onderworpen moest de bliksem op den toren van die kerk vallen en God moest dit toelaten, zoo niet moest Hij een mirakel doen. Nu, gij, koetsierke, ge zoudt willen dat God dit mirakel deedt en ge gelooft aan geen mirakels, ge ziet dus, beste vriend, dat ge in tegenstelling met uw eigen zelven zijt » eindigde spottend onze smid.

De koetsier rood van schaamte sprak geen woord meer, betaalde zijn pintje en verliet de herberg vergramd, omdat de smid zijn spottige woorden goed had betaald gezet. (De Waarheid).

De Knolradijs.

Wij hebben in een vorig artikel gezien dat de teelt der raap zeer wisselvallig is, en dikwijls bedreigd wordt door de altis (aardvlooi) als het weder ongunstig is.

De knolradijs eene plant van dezelfde familie als de raap zijnde, wordt ook door dit insect aangeraad ; doch om de gevallen van mislukking te verminderen, teelt men ze door herplanting nadat men ze in de broeikassen gewonnen heeft. Deze doenwijze wordt het meest in Duitschland gevolgd ; zij laat toe om op meer afdoende wijze de vijanden der knolradijs te bestrijden, en de grond, die haar moet ontvangen kan in de leste reeds eene eerste oplprengst geven, 't zij van roode klaver, rogge-voeder of harige wikke, want de herpikking heeft ge woonlijk slechts in Juli plaats.

De zaaiing in broeikassen geschiedt van at April in goed bereide grond, die eene goede bemesting stalmest ontvangen heeft, eveneals de noodige scheikundige meststoffen voor eene spoedige wassing. Van af het uitschieten doet men veelvuldige omspittingen en bij droog weder strooie men alle morgenden pleisterkalk of houtasch om de altissen te verwijderen. De planten van de uitdunning voortkomende worden in eene voorbereide kast herplant, op 10 centim. afstand tot op het oogenblik hunner overplanting in het bed der knolradijzen.

De planten welke nerplaat worden, moeten omtrent een centimeter middellijk hebben, en men kiest diegene die goed dichtgebladerd zijn en wier stam den schijn heeft niet op te schieten. Men plant in een omtrek van 50 centim. en in de lijnen moeten de planten op 0,40 cent. afstand staan.

De grond moet diep omgegraven worden en goed met stalmest bemest. Bij de bereiding van den grond voor de herplanting, gebruike men 300 k. superfosfaat, 200 k. potaschcloruur en 250 k. ammoniaksulfaat. De potaschachtige meststoffen zijn zeer aangeraden in zandachtigen grond, en het ammoniaksulfaat bedekt zich spoedig met salpeter in dezen grond en geeft terstond het stikstofhoudend voedsel aan de jonge planten De uitplanting moet geschieden bij weder dat regen doet verwachten. In kleine teelten bevoordeelligt men de herschieting door besproeiingen en door het verspreiden van vochtige meststoffen.

Jean BLOUX,
Landbouw-Ingenieur.

ALLERLEI NIEUWS.

VERDELGING DER HAMSTERS. — De verdelging der Hamsters zal dit jaar gelijk in de vorige jaren in Limburg door de Briest-tabletten bewerkstelligd worden.

Ziehier hoe deze dienst is ingericht :

1° Tenzij gansch bijzondere gevallen wordt de veldwachter van de verdelging gelast. Deze ontvangt aangaande de bewerking bepaalde inlichtingen. De hamsterholen moeten dus aan den veldwachter aangewezen worden. Deze werkt onder het rechtstreeks toezicht van den heer Burgemeester.

2° Zijn gelast van het uitvoerend : afleveren der Briest-tabletten, betalen der vergoedingen, enz., de Heeren :

a) X. te Y, voor de gemeenten Horpmaal, Heers, Op-Heers, Gutskoven, Veulen, Kerkom, Gingelom, Velm, Halmael, St-Truiden, Basheers, Ruckelingen-Loon, Marlinne, Brustheim, Aelst, Mielen-o-Aelst, Buvingen, Borloo, Jeuck, enz.

b) Baillien A.-G., professor van Bieënteelt. te Sichen-Sussen-Bolré, voor al de gemeenten van het kanton Sichen-Sussen en daarbuiten : Herderen, Millen, Sluizen, Mall, Genoels-Elderen, Berg, Herstappe en Lauw.

c) De ondergeteekende voor de gemeenten Tongeren, Nederheim, Freeren, Dietsch-Heure, Koningsheim, Piringen, Rutten, Widoye, Bommershoven, Wonteringen, Hex en Vechmael.

3° Voor het bestuurlijke : inrichting, opmerkingen, welenschappelijke inlichtingen, enz., richte men zich tot den ondergeteekende,

De Staatsbinnenwerkundige te Tongeren,
Pr. DERWA.

HOPJES
DE BEUKELAER

— Cornelis zette 't op een loopken ...,
Raadt, vrienden, eens waarheen ?
Er eenen pakken van *'t Wit Stoopken*,
Want beter is er geen !...
Vieux-Système merk : 't Wit Stoopken
Jacques Neels, Antwerpen.

RENERS & C AGENTS DE CHANGE
BOULEVARD DE LA SAUVENIÈRE, 170, LIÈGE
Surveillent les opérations de leurs clients. — Répondent à toute demande de renseignements. — Vérifient gratuitement tous les tirages. — Paie les coupons sans frais. — Prêtent sur titres. — Ouvrent des comptes-courants etc.
Téléphone 3917

PETIT-BEURRE
LAREIN

DE STRIJD VOOR 'T LEVEN. — Nog nooit zijn er zooveel kandidaten geweest voor eenen prijs-kamp, ingericht door het beheer der belgische staatsspoorwegen, als voor dezen laatste, die uitgeschreven was voor het toekennen van 400 bedieningen van treinwachters, 200 voor de vlamingen en 200 voor de walen. Er zijn juist 3,800 kandidaten, 1000 vlamingen en 2,800 walen.

— EENE VEROISSING DIE ZWARE GEVOLGEN HAD. — Een der groote telegraafmaatschappijen van New-York is voor de rechtbank gedaagd tot betaling van een aanzienlijke schadevergoeding wegens eene begane vergissing bij het overseinen van een telegram. Een jongeling zond een telegram aan zijne verloofde, zeggend : I love you for ever. (Ik bemin u voor eeuwig). De telegrafist veranderde o van love in en en seinde : I leave you ever. (Ik verlaat u voor altijd). De gevolgen lieten op zich niet wachten. Het meisje bij het ontvangen van dit telegram werd wanhopig, stuurde aan den verloofde zijne brieven, zijnen ring, zijn portret terug en wilde van geen uitleg hooren. De jongeling trachtte te vergeefs de zaak op te klaren en moest vernemen dat het meisje weldra met een anderen man in het huwelijk ging treden. Dan spande hij het geding in en vraagt eene aanzienlijke schadevergoeding.

— GEUZENLOGIEK. — Een liberaal blad van Brussel, de « Dernière Heure » schrijft op 26 Juni : « Het vrouwenstemrecht is in theorie zoo rechtvaardig als dit der mannen. Doch, volgens, dit blad, is het nog den tijd niet het toe te kennen, omdat de vrouwen nog te godsdienstig zijn ... Die kerels vagen dus hun politieken winkel in het oog.

Dat zullen wij goed aantekenen.

— Daar er vele zwakke en bloedarmoedige personen zijn, aanzien wij het als een plicht de lezers te verwittigen dat de Pil van Dr Raphael, een ware schat van kracht en sterkte, overal te verkrijgen is aan fr. 1,75 de doos.

— AANHOUDING DER ZWITSERSCHE SOCIALISTISCHE HOOFDMANNEN. — De voorzitter en de secretaris van de « Arbeidsvereeniging » zijn aangehouden naar aanleiding van de algemeene werkstaking door de socialisten uitgeroepen.

Zwitserland heeft geen katholiek bestuur, hoe komt het dat men daar de woelmakers toch ook niet betijen laat ?. Omdat iedere goede regeering de hand moet houden aan de open bare orde.

— Eene liberale, of eene socialistische gazet in huis, is een moordpriem in de handen der kinderen : eene lange, droeve ondervinding heeft het bewezen.

— VOOR UWE VLOEREN, eischt altijd de cementegeels merk F van G. FIEVE & Cie, Gent. Het zijn de beste.

— Waarom drinkt men bij voorkeur « TOPBRONNEN » ?

Waarom wordt het TOPWATER door de geneesheeren aanbevolen ?

Omdat iedereen weet dat het wereldberoemd « Topbronnenwater » EGIT bronwater is, uitspuitende op het hoogste van den berg « Tor » en voor iedereen zichtbaar.

Omdat de grootste scheikundigen door ontleedingen bevonden hebben dat TOPBRONNEN het zuiverste en het meest spijsverteerend van alle tafelwateren is.

Wilt gij dus aangenaam en lekker tafelwater drinken, zuiver en pereleld als kristal, vraagt TOPBRONNEN.

Wilt gij een zoeten, verfrischenden en gezonden drank die volstrekt zuiver is, in plaats van limonade, mengt zelf bezienswaroop of iets dergelijks met « Topbronnen. »

— WAT MEN WETEN MOET. — De zenuwachtige, zwakke of algemattte personen kunnen het gebruik van koffie verdragen, dank aan de toevoeging van eene heilt Trappisten Chicorei Vincart. Wie ze zuiver neemt, bevindt er zich nog beter mee.

— 11 URENARBEID BIJ DE SOCIALISTEN. — Ge weet het, de socialisten hebben te Gent een vlasfabriek : De rooden spreken altijd van 8 uren, 9 uren of hoogstens 10 urenarbeidslag. En in hun eigen fabriek doen ze de menschen 11 uren werken. Van af 1 Februari 1913, of van Mei 1913, zal het op 10 uren gebracht worden.

Migraine, hoofd- en tandpijn nevralgies, plots genezen door zen **cachet Gauthier**. 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zeemiet, wendt u ot de apotheek Gauthier, Mechelen.

tegen het vel... HET CONTRÔLEBLAD... Postzegelstal

— GROOTHANDEL IN WIJNEN. — Ch. Gandelonp, Ir eru Bourgeois Supérieur van St-Estèphe, eigendom der Naamlooze Maatschappij, oud Huis Léon & Jules HYE DE CROM, wordt bijzonder aan de Heeren Wijnhandelaren aanbevolen. Château Gandelonp werd in 1906, dank aan de zorgvuldige teelt met den eersten prijs bekroond op de Landbouwtentoonstelling van den Medoc.

Voor prijzen, beleefd verzoek zich te wenden aan den zetel der Maatschappij te Gent of aan Château Gandelonp, St-Estèphe, Medoc, Frankrijk.

N. B. — De aandacht der Heeren Wijnhandelaren wordt er op gevestigd dat Château Gandelonp enkel echt is met het brandmerk van 't kasteel.

Niet te verwarren met andere wijnen van denzelfden naam die niets gemeens hebben met de Médocwijnen en niet als CHATEAU Gandelonp mogen verkocht worden.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juwelen, Groenestraat, 33, Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856.

Horlogien in allen aard met grooten afslag.

—o— KUNSTWOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BAPBEDIENNE.

Marmers. Schilderijen.

Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd). kleine meubels.

Paul Guastalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

Dotations d'enfants. — Non seulement L'UNION de Paris capitalise nos économies à intérêts composés, outre cela, elle couvre le risque de mort, que nous courons tous.

ELLE GARANTIT : 1° l'avenir de nos enfants ; 2° le nôtre. EXEMPLE : Supposons un père de 30 ans et un capital de 25,000 fr. : Donnez-moi par an, lui dit L'Union, 760 fr., je vous verserai quand votre fils aura 25 ans, 25,000 francs. Bénéfice : 6,000 francs

Si vous mourez entretemps, les primes cessent d'être dues, et votre enfant trouvera néanmoins, à ses vingt cinq ans, son capital de 25,000 fr. Si l'enfant vient à mourir avant l'âge fixé, L'UNION rembourse les sommes versées.

L'UNION traite aussi les assurances « Vie entière mixte, terme fixe », etc. à des conditions avantageuses.

Rentes viagères. — Une personne obtient à L'UNION, de son capital **7 1 2** p. c. à l'âge de 50 ans, **8 1 2** à l'âge de 60 ans, **10** % à l'âge de 65 ans, **12** % à l'âge de 70 ans.

La Cie L'UNION compte 83 ans d'existence, est assujettie au contrôle de l'État.

Ses garanties atteignent **200** millions.

S'adresser à M. J. DESAIT, directeur, Boulevard Sauvenière, 115, Liège, Téléphone 588 ; ou à ses agents : M. DENIS-SPILLAERS à Tongres et M. Joseph BAMPS à Saint-Trond.

Fumez le CIGARE
L'HYGIÉNIQUE
COMPOSITION HAVANE
En vente dans toutes les bonnes maisons.

Bedevaarten naar O. L. Vrouw van Lourdes

van 27 Oogst tot den 3 September. — Een trein zal op 26 Oogst vertrekken met een dag ophoud te Parijs-Montmartre. Fransche sermoenen door EE. PP. De Harveng, Godschalck. Vlaamsche sermoenen door E. P. De Groote. — Nadere inlichtingen te verkrijgen bij E. H. PAROT, La Louvière.

—

3e BELGISCHE NATIONALE BEDEVAART VAN SEPTEMBER.

Deze bedevaart, volgens gewoonte, onder hooge goedkeuring van Z. D. H. Mgr den Bisschop van Luik, ingericht, zal als volgt plaats gebeuren :

A. — Voorwachttrein. — Vertrek uit Luik den 6 September, terugkomst den 20.

B. — Voorwachttrein, met stilstand te Parijs. Bedevaart naar H. Hart van Montmartre en naar O. L. V. der Zegepraal ; vertrek uit Luik den 7 September, terugkomst den 20.

C. — Rechtstreeksche treinen, waaronder de Ziekentrein; vertrek uit de voornaamste steden van België den 12 Sept., terugkomst den 20.

Voor prospectus, enz., zich te wenden tot den inrichter, den heer Henri DELARGE, rue des Prébendiers, 18, Luik, of tot eenen der op de bekendmaking aangewezen brieftwesselaars.

DE NKDIEFSTAL

(6e VERVOLG).

V

zouden ons begeven naar het erstrand. De eenige moeilijkwas, om ongemerkt uit het huis men. Het lukte ons wonderwel. enkel agent kreeg ons te zien enmin zagen wij er een. Wij kten het strand, terwijl wij ons rnte zegenden.

Nu, zegde Deedes, volgt mij deze pier.

Waarom ? zegde ik met een voorgevoel ; en ohwillekeurig ik stilstaan.

Waarom ? Ziet ge daar dien ner aan den linkerkant ? Ik heb og niets van gezegd, maar daar uit aan boord, aan boord van schoener *Mollawk*, die op mij wachten !

k ga niet mee, zegde ik vermej zijt een man die tot alles in s, Deedes. Ik ken u ; maak nu geene flauwe grappen. Ga het halen. Ik blijf waar ik ben.

Beste kerel, het is veel te zwaar en man om te dragen. Er zijn rden en honderden ponden in

reng dan uw handlanger mee. niet bang voor u, zegde ik oedig. Ik zie op honderd mestand een man; hij komt dezen uit ; ik zal hem vragen bij mij te komen, om toe te zien, dat alles eerlijk in zijn werk gaat.

— O, roep hem dan, schreeuwde Deedes. Neen, zegde hij weer, ik zal het voor u doen. Ge moet niemand vertrouwen in eene zaak als deze.

Het was een zeer gedempte kreet, die hij slaakte, maar de man kwam dadelijk naar hem toe. Ik was verbaasd dat hij het gehoord had, maar nog meer door iets in zijn lichaamslengte, manier en gang, dat mij bekend voorkwam. En pas toen hij bij kwam en Deedes de hand schudde, herkende ik den man uit de kerk.

— Help, help ! riep ik, plotseling begrijpende waar het om te doen was.

— Kom, oude jongen, wat een onzin ! zegde Deedes, terwijl hij een arm om mijn hand sloeg.

Er werd iets tegen mijn mond aangedrukt, iets dat vochtig en koel was als de neus van een hond, en, daar vastgehouden, evenals ik zelf werd vastgehouden, terwijl mijn bewustzijn en mijn kracht wegvloden. Ik zag de masten en raas van schepen de lucht in vliegen bij een ontploffing die geen geluid voortbracht; en ik wist van niets meer.

Ik ontwaakte tusschen schoone lakens, in een bekrompen, zindelijke kooi. Men had mij tot het hemd toe uitgekleed en toch blijkbaar liefderijk behandeld. Mijne kleederen hingen ordelijk aan een kapstok ; zij zwaaiden zachtjes heen en weer, evenals de kaars in haar hanger en de gordijnen van mijne kooi. Ik was aan boord van de *Mollawk* en de *Mollawk* had het ruime sop gekozen. Ik sprong op den vloer, naar de patrijspoort ; zij stond open, en ik keek naar buiten en zag het dek. Zij hadden mij dus opgesloten in een dekkajuit. Ik twijfelde er niet aan of de deur was slot ; ik trok er aan, maar vond haar niet gesloten, zag even een wit tafellaken en glinsterend zilver in het salon, en sloot de deur kalmer dan ik haar opengedaan had. Ik besefte dat ik in de macht van een berekenden, koelbloedigen, redzamen handiet was ; ik moest dezelfde eigenschappen als wapen tegenover stellen.

Ik kleedde mij dus met zorg aan, en kon voor ik daarmee gereed was, glimlachen om de eenvoudige listen, waarvan ik het slachtoffer was geweest, — de twee afscheidsbrieven, waarvan de een, helaas ! blijken zou echt geweest te zijn ; Deedes' welberekende neerslachtigheid en zijne voorgewende berusting in zijne nederlaag aan het einde van een langen dag van gedwongen wegschuilen. Zijne geveinsdheid, die achteraf zoo duidelijk was, deed mij niet met beschaamde kaken staan; want ik wist dat ik, indien alles nog eens zou moeten gebeuren, er opnieuw in zou loopen. Ik moestdenken om hetgeen mij nu te doen stond. Maar waar waren wij ? Hadden wij de vlucht genomen ? En naar welke haven in de wijde wereld waren wij bestemd? Als bij wijze van antwoord, bereikten mij op dat oogenblik de klank van voetstappen en het geluid van rauwe stemmen door de open patrijspoort :

» Waar gaat gij heen, mijn lieve meid ?
Weg naar Rio !
Waar gaat gij heen, mijn lieve meid ?
Wij zijn bestemd naar Rio Grande ! »

Ik had dat liedje gehoord en ervan leeren houden op mijne uitreis op de klippen van Glasgow ; en half tegen mijn zin, half uit branie-lust, zong ik mee in het koor toen ik aan dek kwam.

Ik hoorde de vroolijke stem van den grooten schurk, met wien ik in de kerk aan het Westerstrand kennis gemaakt had, bevelen geven. Toen wij elkander in de oogen keken, verceerde hij mij met een jovialen knik ; daarna kwam mijn eigen witte linnen pak tusschen ons beiden, een beetje gekrenkt, maar nog even smetteloos als op den vorigen avond; en Deedes nam mij van het hoofd tot de voeten op.

— Ge neemt het koelbloedig op, zegde hij. Ik sta er van te kijken !

— Ik ben in de leer in eene school van koelbloedigheid, zegde ik. Deedes, ik bewonder u meer dan ooit !

— Dat is heel vriendelijk van u, Kever.

— Heelemaal niet ; dat zal mij niet verhinderen u met gelijke munt te betalen bij de eerste de beste gelegenheid die ik krijg.

— Dat zal u moeilijk afgaan.

— Ik zal voor niets terugdeinzen.

Zijn gezicht werd donker. Hij had zich sedert dien avond netjes geschoren, en terwijl hij mij zijne tanden liet zien, meende ik, dat ik nog nooit zoo'n gemeenen mond had gezien ; hij was hard achteruitgegaan sedert zijne jongensjaren.

— Pas op, grauwde hij. Gij zijt tot nu toe netjes behandeld. Ge hebt op een na de beste hut aan boord. Vergeet niet dat wij een ruim en boeien aan boord hebben, en ook ratten en ranzig spek !

Hij draaide zich om, en ik liep naar het kompas toe. Het volgende oogenblik was hij bij mij en liet eene hand op mijne schouder vallen.

— Gisteren avond, zegde hij, zijn wij in zee gegaan, met bestemming naar Rio Grande of een haven in de buurt. Wat ge daar in de verte aan bakboord zit, is het voorgeborgte van Wilson. Nu weet ge alles. En kijk eens aan, Kever, ouwe jongen, ge zijt goed voor mij geweest; ik wil dat niet met hardheid vergelden. Dacht ge werkelijk, dat ik ging doen wat wij afgesproken hebben ? Beste jongen, hoe komt gij dat denken ? Kijk eens hier, Kever : het jacht is een goed bekend schip. Watson is ook een yachtsman, dien men overal kent en hij was in Melbourne om de verdenking af te leiden, op den dag dat ik mijn slag sloeg. Hij maakt aanspraak op zijn aandeel, waarom zoudt gij zelf dat ook niet doen ? Gij hebt ook uw deel verdient, meer dan een ander.

— Ik dacht dat ge mij niet hard zoudt behandelen, zegde ik wreveling. Hebt ge al dat geld aan boord ?

— Of ik ! Tot op den laatsten cent.

— En wie is Watson ?

Ik werd dadelijk in kennis gebracht met het zeemonster in hetblauw, met de overbodige bijvoeging:

— Ik meen, dat ge elkander al meer ontmoet hebt. Kapitein Watson is de eigenaar van dit schip en de gezagvoerder ; en ik ben de eigenaar van en over het geld ; en ik ben, om zoo te zeggen, de betaalmeester, maar wij zullen aan het einde van de reis eerlijk deelen. Ge deedt beter, Kever, indien ge mee wildet deelen. De kapitein en ik zullen er niets tegen hebben.

— O, ik evenmin, riep ik spottend uit. Wanneer een van u tweeën den andere overhoop hebt gestoken, om zijn aandeel machtig te worden, ben ik van plan mij aan te sluiten bij dengene die overblijft.

— Ik vind, zegde de kapitein, terwijl hij een kleur kreeg, dat die opmerking ongepast is ; en wanneer ge geen vriend van mijnheer Deedes waart, zou ik u van mijn dek schoppen.

Deedes keek zwart, maar zegde niets.

— Kom, kom, zegde ik, indien wij niet een grapje zouden kunnen maken, zouden wij niets meer hebben. Ik beken, dat indien er iets waars was in wat ik gezegd hebt, — maar een zweem van waarheid, — ik verdiende met de laarzen van den kapitein kennis te maken; maar wat doet het er toe, nu wij allemaal maar wat onzin uitslaan ?

Ik verwachtte een slag voor dat gezegde, en trachtte te kijken alsof ik mij van niets kwaads bewust was ofschoon ik uiterst verlangend was om hem behoorlijk terug te geven. Ik was werkelijk al dien tijd aan eene hevige ontroering ten prooi geweest, die mijn afkeer van die schavuiten nog sterker maakte. Ik had hen in den beginne zoo goed mogelijk verdragen, maar onverwachts was ik in eene stemming gekomen, waarin ik naar het ruim en de ratten en de boeien verlangde, liever dan in hun gezelschap te blijven. Op dit oogenblik zag ik echter dat de oude en gemeen kijkende hofmeester rookende schotels naar de kajuit bracht ; de aanblik bracht mijne maag in verzoeking ; en ik wil bekennen, dat ik mijne manier van doen wijzigde, en ten slotte nog een woord van verontschuldiging mompelde.

— Best, zegde Deedes woest. Ge hebt nu ten naaste bij genoeg gezegd, en in het salon zal ik u verzoeken uw mond heelemaal dicht te houden. De stuurman ligt in de andere staatsiehut te slapen. Past op, dat ge uwe tong niet kwijt geraakt ! Pas op, dat ge hier niet voor de eerste en laatste maal uw eten krijgt.